

Tiltalens punkt II d

I min bok "Upro'ig men sant" p^o side 249 inlede~~t~~ jeg et avsnitt med følgende ord:

"O'verrrøpene sp'anne over hele skoleen"

113168

Til å begynne med var dette uttrykket i tiltalen, men da jeg under bevisopptakelsen fra fra med de beviser jeg ville se ~~de~~ endret påtaleoppg. Arbeidet i tiltalen var å sløyfe disse ord i tiltalen.

Tilbake sto s^o kun det ~~eksemplet~~ ene eksemplet jeg hadde nevnt i min bok. Her sto det følgende :

"Eksempelvis siterer jeg et brev av 8. mai 1946 fra en høyesterettsadvokat i Oslo (advokat Aage Storm). Dette brev ble sendt til østtalenestheten, visspolitisjef og riksadvokat.

"Min blage gjelder etterforskning mot Y i Oslo som er siktet for arriveri, men sakter seg skyldig."

(Siktede ble også frikjent senere på dette punkt.

(Forf. anm.)

"Av vedlagte bilag vil sees at politiet overfor ham har gjort bruk av : rusler skjemler og skjæpet fenssel, fordi han ikke ville tilstå eller underkrive en etterforskers rapport."

(Siktede påsto at rapporten var falsk. Forf. anm.)

Noe slikt må ikke tales i vårt land. Vi skal ikke ha noe som likner annen eller tredje grads forhør i Norge nå lenger etter 7. mai 1945."

Storm

Det eneste kommentar til denne skrivelse fra advokat er at jeg har skrevet at det var politifullmektig Onsager som hadde med "Y" s sak å gjøre og at hans etterforsker het Dannevig, og at siktede ble frikjent på dette punkt.

Det må være klart at dette mitt kommentar ikke kan være straffbart.

Når jeg har gjengitt denne skrivelse i min bok høsten 1948 viste jeg at politiet hadde etterforsket saken mot advokat Storm og at den var henlagt. Den ble henlagt i januar 1947 ↓ etter opplysninger gitt her i retten.

Under forhørene for dommer Fridriksen kom d'herre Onsager og Dannevig med sterkt motstridene vitnesbyrd, men her i retten er de blitt mer samstemt, da statsadvokaten etter hva han selv oplyste har orientert begge herrer om hva de tidligere har nevnt i sine rapporten etter at riksadvokaten hadde bedt om politiets uttalelse om saken.

JEG HAR I MIN RIFFE SKRIVELSE anmodet om å få se hr Dannevigs rapport av 14/5/46, som var vektatt fra sakens dokumenter, men ~~først~~ den kom først fram, da saken kom opp. Det er et forhold jeg vil påtale.

At der ble brukt trusler, skremler og skjerp på Sørge i mot H fanger var forøvrigt ikke noe ualmkelig. Under de rettslige avhør for dommer Hildisen uttalte f.eks. br Hjalmar Firkelani, restorator, (side 119) følgende:

"Dette tilfelle vinnet, men Vollen (ansatt på Ilebu skole) rettsforfører) mente at vi ikke visste noe om disse ting, og da han ikke hadde noe å forholde seg til Vollen med "Å ønske han opp"

Han (Firkelani) ble anbragt i en celle, hvor han satt i 5 dnr. og deretter på "Fyllskjengen", hvor han ble sittende til 30/11 1947, da han ble løslatt."

Under oppholdet på Ilebu ble en av mine venner satt på mørkecelle, fordi han ikke kunne komme med flerfelle klærne. Hans hustru ble også arrestert av samme grunn. Etterforskeren skrems fru n med at sa han hadde vært utro, og mannen som sat på mørkecelle fikk høre av etterforskeren at fruen ville skilles, hvilket ikke var tilfelle.

Jeg anmeldte denne etterforsker til la ssvikavdeling og velk. forsvant like etter fra bildet på Ilebu.

I min bok "Utrolig men sant" ^{side 249} skrev jeg forøvrigt like etter å ha nevnt ~~xxxxx~~ advokat Storms skrivelse av 8/5/46 ~~at~~ *at han trusler, skremme og skjerp på fengsel, følgende:*

"Noe isolert tilfelle er det ovenfor nevnte ikke. Jeg viser ~~til~~ forsvidt til det kjente tilfelle med NS bonden, som skar over pulsåren på begge hender og strupen - på brakke nr 13 på Ilebu etter at han i forkor etter eget sigende - var truet med at man skulle sørge for at han aldri mer ble istand til å drive gaardsbruk. Dette som svar (fra etterforskeren) på hans ønske om å få komme hjem til onnearbeidet."

Denne min kassand er jeg ikke helt for.
Jeg vil også nevne hva jeg skrev på side 251 i samme bok:

"Hyndighetene må den hele tid ha vært kjendt med disse forhold. Allerede så tidlig som den 6. juli 1945 skrev overretssakf.

"Georg Hjort i Morgenbladet:

"Den utglidning som vi imidlertid har sett tendens til senere er av så alvorlig art at det er på tide at våre øvrste Justismyndigheter straks griper inn. Det kommer fram litt hyggelige eksempler på voldsmetoder overfor varetektsfanger som får en til å spørre seg selv om de myndigheter som for tiden er satt til å ordne opp i disse forhold er seg sitt ansvar bevisst"

"Å øve vold mot disse arrestanter, hva enten det skjer i form av slag, spark, straffeeksersis eller sulteforing er uverdlig for et folk som vil regnes for kulturfolk.....
"Det er uverdlig å slå en forsvarsløs, også om det gjelder en slagen fiende"

Som kommentar til dette referat skrev jeg: "Allikevel fortsatte utskelsene."

Det er disse som har tvunget meg til å søke å få det hele offentlig belyst, ~~da~~ fordi myndighetene ikke syntes å ville reagere når det kun ble framsatt generelle påstande. Av den grunn trakk jeg fra hva advokat Aage Storm hadde skrevet, idet jeg mente at en slik ansett eldre høyesterettsadvokat uttalelser kunne en ikke komme forbi.

23

Winther saken II d

Statsadvokaten forsøkte å gjøre et nummer av at Winther hadde gitt etterforskeren noen pensord i en skrivelse i februar 1946, men via henne, at elike måtte en gjøre dengang for å få klagen gjennom seg selv. Men - selv om det var ment alvorlig så sier det seg inn at den Dannevig opptreden i april 1946 og det er det som saken her gjelder. Se Winther skrivelse av 25/4 bilagt til advokat Storms brev av 8/5/46.

Det som advokat Storm har påtalt er hva Winther har nedskrevet i april 1946 umiddelbart etter at han er blitt frukt av Dannevig.

At truslen ble effektiv, idet Winther ble overført til Kollergt 19 er også en kjennsigelse. Han ble overført dagen etter at Dannevig hadde frukt den 25/4/46.

Winther nevnte også at Dannevig hadde oppkåret ham ved å trekke hans familieforhold fram - og da spesielt hans avdøde mor

Winther opplyste at Dannevig hadde forsøkt å lokke ham til en tilstøelse og få ham til å undertegne en rapport han hadde satt opp - ved å si at andre hadde tilstått. Det er dette som Winther mener å berettigede ham til å si at det har vært et tredje grads forhold. Et uttrykk som forresten adv. Storm først skal ha brukt.

Onsager har nevnt 3 forskj. unnskyldninger for å at Winther skulle overføres fra det frie liv på Ilebu, hvor han nød den største tillit hos leirens direktør.

Først var det at Winther måtte være nærmer byn for å kunne avhøres. Han ble kun avhørt 2 ganger i løpet av de måneder han satt på Kollergt. Etterforskerne hadde som regel daglig eller rett ofte andre fanger som skulle avhøres på Ilebu, så jeg mener det må ha vært lettere å avhøre Winther på Ilebu enn på Kollergt 19.

Så het det seg at alle varetektsfanger skulle overføres fra Ilebu til Kollergt 19. Dette har direktør Gleditsch og insp. H. Ilgren benektet likeoverfor advokat Storm.

Det er også et faktum at noen slik plan aldri ble realisert. Varetektsfangene ble fortsatt på Ilebu.

Storm Deretter unnskyldte Onsager forholdet med at beslutningen om å overføre Winther var av eldre dato. Dette var heller ikke riktig for den løpeseddelen som advokat Storm sendte som bilag til sit brev viste at ordren herom var datert 26.4.46 - altså dagen etter Dannevigs ~~trusler~~ trusel likeoverfor Winther.

klsta For å ~~klarlegge~~ klarlegge litt om Onsagers vitneprov, så kan jeg nevne at han for dommer Didriksen benektet å ha hatt noe med Sosialen å gjøre. Men hans etterforsker Dannevig måtte tilslutt likeoverfor Dommer Didriksen, at han hadde vært tilstede på Victoria Terrasse da Søndalen avhørte fru Winther og fru Aune. Etter de opplysninger som er gitt i min siste bok: Rettsoppgjørrets svarte flekker har Onsager i løpet av noen få uker "utlånt" Søndalen 5 ganger og hans underordnede etterforsker Erik Andresen har utlånt ham 3 ganger.

Jeg ble lovet at Søndalen skulle føres som vitne herom, men denne minnønsning er ikke etterkommet.

Jeg har også gjentagende ganger bedt om å få Onsagers etterforsker Andresen som vitne, men dette er blitt avslått.

Hr Dannevig forsøkte under avhørene for dommer Didriksen å unnskyldte seg med at han intet husket. Det var i den anledning dommer Didriksen spydig uttalte: "lykkelige menneske som har evnen til å glemme det en

34

Jeg har trukket disse detaljer fram for både Onsager og Dannevig i retten ~~har avlagt ed på sine nye vitneprov~~ delvis avvismende hva der ble sagt for dommer Didriksen - jo kjemper for sin egen og ut fra dette syn må man også se deres vitneprov.

Ja jeg har glemt å ta med at fru Winther under sitt avhør for dommer Didriksen meddelte at bondelen kom ut fra hr Onsagers konto. Dette bekreftet bondelen og sa at han var derfor saken med Erik Andersen.

Under samme avhør meddelte bondelen xt :

"Å forespørsel uttaler bondelen, at han er i avtale med politiet under sin virksomhet for dette, bankte navnet fullmektig Bang. Når han innlot seg på dette var det fordi bl.a. Onsager sa, at hans sak sto meget dårlig, og at det muligens kunne rettes på hvis han ville gjøre politiet den omhandlede tjeneste."

Hr Onsagers vitneprov at han ikke har bebyrdet bondelen som advokat står derfor i et merkelig lys. Det er jo offentlig kjent at bondelen under sine avhør av Mr. Solli - for politiet etter feilgjøringen brukte navnet : politifullmektig Bang.

Når det nå i retten her er klarlagt at Onsager og Dannevig har hatt advokat Storm breve til uttalelse - etter riksadvoкатens oppfordring - i 1946 og saken som før nevnt er henlagt ~~xxxxxx~~ forsvidt angår spørsmålet om å reise tiltale mot advokat Storm, så må det vel være klart at advokat Storms beskyldninger i sine skrivelser har vært korrekte. Ellers hadde det vel vært herrer Onsager og Dannevigs plikt i 1946/47 å ~~xxx~~ søke å rense seg for disse grove beskyldninger. Dette har de ikke gjort.

Jeg kan ikke inase at det kan være av betydning at advokat Storms beskyldninger etter dette er blitt offentliggjort av meg. For når Påtalemyndigheten ikke har funnet at advokat Storms beskyldninger har gitt foranledning til tiltale for injurier, så kan en slik anklage heller ikke rettes mot meg.

Advokat Storms beskyldninger var av den art at hvis de ikke var sanne var de sterkt injurierende. Han skrev jo tilslutt :

"Vi skal ikke ha noe som ligner annen eller tredje grads forhold i Norge nå lenger etter 7. mai 1945."

Når ikke d'hrer Onsager og Dannevig har funnet seg beføyet til å rense seg for en slik beskyldning i 1946, da de fikk høre herom, kan de ikke beklage seg over at jeg har offentlig ~~xxx~~ advokat Storms beskyldninger høsten 1948. Straffbart kan dette i alle fald ikke være.

Også for dette tiltalepunkts vedk. må jeg anføre at statsadv. Lous - som nevnt under punkt IIc ikke fant noe grunnlag for å kunne reise tiltale mot meg, og at der ikke var innkommet noen anmeldelse fra de fornærmedes side herom. Dette håper jeg den ærede lagrett vil ta hensyn til. Det er jo et gammelt ord i en rettsstat at enhver tvil skal komme den tiltalte til gode. Her har en ansett kolega av statsadvokat Dornfelat reist en sterk tvil om adgangen til å reise tiltale mot meg.

5

Mintho . til det punkt 11 d.

I sitt uttalelse fra Oslo advokat Lage Storm følgende:

- 1) at hans brev ikke inneholdt noen injurier.
- 2) hva han hadde skrevet den 18/3 var bygget på hans egne erfaringer
- 3) hans brev var vel overveiet
- 4) han trodde på Winther og endesserte Winther beskyldninger
- 5) Han hadde rett og plikt til å kritisere den måte dommeren behandlet saken på under spørsmålet om forleggelse fengselsstraff og overføringen til Koller gt

Dommer Bye sa at han ikke hadde forlagt noen klare, sol meg.

og foreslo heller ^{ikke} hva de herrer Casades forlanger demonstrert. Hvis det er mit kommentar, så er det jo kun en opplysning om at de beskyldninger som advokat Storm har framsett gjelder de samme menn. Likeoverfor advokat Storm har ^{som sagt} de ^{unnlatt} å gå til aksjon, tiltros for at har kjendt til beskyldningene helt siden 1946.